

Mosina - 28 czerwca 2020 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

„[...] abyście uwierzyli w Tego,
którego [Bóg] postał”
(J 6,29)

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 185 (397) Wydawca: prezbiter proboszcz Adam Prozorowski wydawane od 1930 r.

CHRZEŚCIJAŃSKA DOJRZAŁOŚĆ

Łaska i Pokój od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa niech będą z wszystkimi Uczniami Pana Jezusa Kościoła Bożego w Mosinie.

Moi Drodzy, mam nadzieję, że za nami jest już jeden z najtrudniejszych okresów naszego życia. Czas zmagania się z zarazą i próba chrześcijańskiego przeżycia tego czasu. Nie da się podsumować tego okresu (oczywiście wg mnie) jakimiś gładkimi słowami. Był to naprawdę trudny czas. Jako prezbiter Proboszcz podejmowałem decyzje, które bywały bolesne i trudne. Sytuacja, w której się znaleźliśmy (oczywiście wbrew naszej woli), mogła pokazać, gdzie znajdujemy się jako wspólnota Kościoła. Niewyobrażalne jeszcze niedawno sytuacje (święta w domu, niemożliwość uczestniczenia fizycznego w pogrzebie najbliższych i wiele innych) wzywały nas do przyjęcia postaw, które pokazywały naszą osobistą odpowiedzialność i dojrzałość. Posłuszeństwo, które jest postawą dojrzałości chrześcijańskiej, miało szansę równie mocno zabłysnąć. Jak było? To wie każdy z nas. I każdy osobiście musi zrobić, albo już zrobił, rachunek sumienia z czasu zarazy. Cieszymy się, że jest on już za nami.

Korzystając z okazji, przepraszam wszystkich Parafian, których może zawiodłem. Ogrom wyzwań, przed którymi trzeba było stanąć, przerósł moje możliwości. Być może niektórzy z Was poczuli się opuszczeni, co nie było moją intencją. Uważam, że tak jak potrafiłem najlepiej, zabezpieczyłem wspólnotę przed zarazą.

Tym, co traktuję jako osobisty dar Boży dla nas to rozważania, jakie mogliśmy przeżywać między Wielkanocą a Zielonymi Świątami. Rozważania na "Ścieżce życia" to pokazana w oparciu o Dzieje Apostolskie propozycja chrześcijańskiego życia. Całość nauczania wraz z tekstami do osobistego studium umieszczona jest na naszej Parafialnej stronie internetowej <http://parafiamosina.pl/>.

Od Uroczystości Trójcy Przenajświętszej zamieszczamy na naszej stronie internetowej zapis audio homilii wygłoszonej na Sumie. Ponieważ Suma w naszej parafii adresowana jest głównie do tych, którzy są wytrwali w wierze i nie wyliczają Panu Bogu czasu, dlatego mogę pozwolić sobie na dłuższe nauczanie. Warto je następnie odsłuchać, aby nie uciekło to, co przynosi nam Pan. I stąd w odpowiedzi na

prośbę Parafian nagranie homilii umieszczone jest na parafialnej stronie internetowej.

Z rzeczy, które się odbyły, o których należy pamiętać to nowenna przed Zesłaniem Ducha Świętego. W przysłowiowej małej grupce trwaliliśmy na modlitwie, wraz z Maryją i Apostołami oczekując przyścia Ducha Świętego do naszej wspólnoty.

Parafianom, którzy pytają co z pierwszymi komuniami, odpowiadam, że dzięki łasce Bożej i odwadze rodziców przeżywamy teraz komunie święte w małym gronie. Przystępują do komunii dzieci albo pojedynczo, albo z jedną lub dwiema osobami. Atmosfera jest niezwykła. Kilkanaście osób z najbliższej rodziny. Prostota, skromność i brak zamętu. Dzieci nadzwyczaj skupione i nieobciążone drugorzędnymi sprawami. Prawdziwa uczta duchowa.

Nie wiemy, jak będzie rozwijała się sytuacja dalej, ale niezmienną zostaje decyzja, że dla dzieci, które chcą przystąpić do Komunii Świętej we wspólnocie, taka możliwość istnieje. Trzy pierwsze niedziele września podczas Sumy o 12.00 dzieci będą mogły przystąpić do Pierwszej Komunii Świętej. Wybór niedzieli oczywiście pozostawiam rodzicom.

Niezależnie od zewnętrznych okoliczności chciałbym, aby planowane już od dawna wprowadzenie Relikwii naszego Mosińskiego Świętego Abpa Zygmunta Szczęsnego Felińskiego miało miejsce w zaplanowanym dniu 17 września podczas wieczornej Eucharystii.

Przed nami wakacyjne tygodnie. Być może okażą się luźniejsze od obowiązków. Zachęcam do odwiedzenia internetowej strony <http://zfelinski.blogspot.com/>. Można tam znaleźć wiele ciekawych materiałów i informacji o naszym mosińskim Świętym. Plan i przebieg uroczystości podany zostanie na początku września. Korzystając z okazji, życzę wszystkim dobrego czasu wakacji. Wielu dobrych pomysłów i udanych spotkań. Niech Wam wszystkim Pan Jezus Błogosławi.

Bożej radości życzy
Prezbiter Adam

Z cyklu: UROCZYSTOŚCI MARYJNE

N M P MATKI KOŚCIOŁA

/Poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego/

Maria z Nazaretu. Oblubienica Ducha Świętego żyła w świecie. Była "świecką kobietą". Pracowała w kuchni i w ogrodzie. Sprzątała ubogi ich dom, gotowała, prała, szyla... Zbierała plody ziemi. Pielęgnowała winorośl i kwiaty. Na pewno więcej czasu musiała spędzać na schylaniu się nad ziemią niż w patrzeniu w niebo. Zresztą Niebo było w Niej, bo niebo jest tam, gdzie jest Jezus. A Ona żyła dla Niego. Syn Boży umierając na krzyżu, dał swą Matkę w osobie apostoła Jana Kościołowi, aby ten idąc przez ziemię, wpatrywał się jak Ona - w Niebo.

Drugi dzień Zesłania Ducha Świętego Kościół w Polsce obchodzi jako święto Matki Kościoła. To papież Bł. Paweł VI nazwał Maryję "Matką Kościoła". Dzięki tej uroczystości nasza religia będąc wzniosłą, nie traci ludzkiego ciepła. Ile pogody, radości i nadziei wnosi w życie Kościoła kult Maryjny, który ustrzegł Kościół przed skostnieniem i niedocenianiem "praw serca". To Maryja, wierna i radosna Służebnica Pańska, sprawia, że Kościół nie wygląda jak dom, w którym pogasły wszystkie światła i panuje chłód, nie ma w nim kwiatów i zamilkła pieśń, nie rozbrzmiewa żadna muzyka. Dzięki Niej jest w Kościele Chrystusowym ciepło, są kwiaty i radość, bo jest w nim i modli się z nami "Przyczyna naszej radości", Maria z Nazaretu, która dała za sprawą Ducha Świętego światu największą radość: Zbawiciela. Ona umiała być i jest patronką i orędowniczką małych i zwykłych ludzkich radości.

Maryja poczynając mocą Ducha Świętego Jezusa Chrystusa, źródło życia, stała się Matką tych wszystkich, którzy z tego źródła czerpią dla siebie życie. W Niej nastąpiło zjednoczenie osobowe natury boskiej i ludzkiej Chrystusa.

Zjednoczenie to jest istotą Kościoła. On bowiem jest rzeczywistością złożoną, składającą się z pierwiastka boskiego i ludzkiego. Kościół jest tam, gdzie jest to złożenie. Kościół w ten sposób jest komunią przenikającą życie jednostek i wspólnot ludzkich. Komunia ta zawiera się w Maryi i nadal posiada maryjne znamię. Maryja jest Matką Kościoła i zarazem jego członkiem. Bóg wybrał Ją na Matkę swego Syna jako przedstawicielkę rodzaju ludzkiego. Jest Ona po stronie ludzi. Będąc w niebie, wstawia się za nami. Jest Ona Wszehmocą błagającą, bo jest blisko przy swoim Synu, nie przestając być z nami. Wstawiennictwo to posiada również rys maryjny.

Macierzyństwo Maryi względem Kościoła ma ścisły związek z zesłaniem Ducha Świętego. Duch Święty Ją przygotował do tego zadania, uzdolnił i jakby podzielił się z Nią swoją rolą. Właściwie bowiem to Duchowi Świętemu przede wszystkim przysługuje tytuł matki. Jest On Duchem, który rodzi nowe życie, daje mu wzrost i przynosi owoce. Jest to rodzenie dziewicze, bo wszystko, co poczyną się z Boga, jest dziewicze. Tym, co Jemu tylko jest właściwe, podzielił się z Maryją i dopuścił Ją do udziału w Swoim macierzyństwie, aby była Matką Kościoła. Maryja nie zastępuje Ducha Świętego ani Go nie przesłania. Maryja jest ikoną Ducha Świętego.

Czcząc Maryję pod tytułem Matki Kościoła, wychwalamy Bożą dobroć i przypominamy sobie, że jako Kościół jesteśmy wielką rodziną Bożą. Rodzina ta upodabnia się do Świętej Rodziny z Nazaretu i każdy w niej posiada sobie właściwe miejsce.

Ks. Marian Cynka

BYŁ WŚRÓD NAS

Ks. Ignacy Adamski urodził się 5 lipca 1877 r. w Poznaniu. Był synem Marcina i Zuzanny zd. Lutyńska. Po zdanej maturze rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Tam też 15 grudnia 1901 r. otrzymał święcenia kapłańskie.

Jako neoprezbiter na pierwszą swą placówkę został powołany do parafii pw. św. Wita w Rogoźnie, gdzie obowiązki wikariusza pełnił do 30 kwietnia 1902 r.

Od 1 maja 1902 r. przez cztery miesiące u boku ówczesnego proboszcza, ks. Erazma Kałkowskiego pełnił posługę wikariusza w Mosinie, a przez kolejne trzy miesiące posługiwał w parafii pw. Narodzenia NMP w miejscowości Nowe Kramsko. 1 grudnia 1902 r. władza duchowna skierowała ks. Adamskiego do parafii pw. św. Marcina Biskupa w miejscowości Strzelce Wielkie, gdzie jako wikariusz pracował do 14 kwietnia 1905 r. Od dnia 15 kwietnia 1905 r. na krótko, bo zaledwie do 30 września, jako administrator objął parafię w Grabowie. Z dniem 1 października 1905 r. został administratorem parafii pw. św. Michała i MB Wspomożenia Wiernych w Rogalinie, co trwało do 30 września 1910 r. 1 października tego samego roku jako proboszcz objął parafię pw. św. Jadwigi Śląskiej w Łodzi k/Stęszewa, w której posługiwał przez 30 lat.

Ks. Ignacy gorliwie oddany był swej pracy duszpasterskiej. Znany był również ze swej pracy społecznej. Był autorem wielu artykułów i rozpraw. Współpracował jako krytyk literacki z "Dziennikiem Poznańskim". Był również redaktorem "Nowej Biblioteki Kaznodziejskiej", a od 1926 r. inspektorem nauki religii w szkołach powszechnych powiatu poznańskiego oraz członkiem zwyczajnym wydziału historyczno-literackiego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i członkiem Komitetu Towarzystwa Czytelni Ludowych.

W Łodzi 3 listopada 1912 r. założył Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich. Rozwinął działalność oświatową, organizując różne odczyty oraz przedstawienia teatralne. Ponadto wybudował Dom Katolicki, organistowską, zakrystię, parkan wokół kościoła. Podczas Powstania Wielkopolskiego wszedł w skład Powiatowej Rady Ludowej okręgu Poznań-Zachód.

W kwietniu 1940 r. kościół w Łodzi został zamknięty. Na probostwie zamieszkał Niemiec z rodziną, przesiedlony z Morza Czarnego. Na księdza Adamskiego za jego działalność patriotyczną i obronę polskości w czasach zaboru okupant wydał wyrok śmierci. Udało się jednak księdzu Ignacemu wyjechać do Warszawy, gdzie 6 kwietnia 1942 r. zakończył ziemską wędrówkę.

Spoczął w grobowcu wśród swych parafian na przykościelnym cmentarzu w Łodzi k/Stęszewa.

Włodzimierz Gabrielski

Nowy, i zarazem najbardziej dramatyczny, etap życia Zygmunta Szczęsnego Felińskiego rozpoczął się wieczorem dnia 9 lutego 1862 roku, gdy przybył on do Warszawy objąć godność arcybiskupa i metropolity warszawskiego. Jego rządy w archidiecezji trwały zaledwie kilkanaście miesięcy, lecz ten z pozoru krótki czas obfitował nagłymi i zaskakującymi zwrotami akcji.

Sytuacja, którą zastał już po przybyciu do Warszawy, była mocno napięta. Trwały rozruchy rewolucyjne wśród ludności miasta, które były podsycane przez tak zwane stronnictwo czerwonych. Podburzali oni ludność stolicy do manifestacji patriotycznych i religijnych w kościołach, lecz wystąpienia te nie miały za wiele wspólnego z religią katolicką. Dążenia te zdemaskował sam Feliński, który zauważył, że stał za nimi Ludwik Mierosławski, człowiek szczerze gardzący wiarą katolicką. Mierosławski miał zrozumieć, że tylko przez odwołanie się do religijności ludu będzie można zachęcić go do czynu rewolucyjnego, który wiązał się także z terrorem i skrytobójstwami. Feliński dostrzegł także, że za tymi spiskami opowiadali się niestety również księża jego archidiecezji. Według niego duchowieństwo "dozwalało jawnym częstokroć bezbożnikom gospodarować w kościołach, intonować pieśni, nie mające nic wspólnego z odbywającym się nabożeństwem, które zakłócały owszem religijne ceremonie, a wiernych od prawdziwej modlitwy odводziły". Tego typu manifestacje powodowały krwawe starcia z policją, a nawet profanacje świątyń, które zostały tymczasowo zamknięte.

Jednym z głównych zadań nowego arcybiskupa było uspokojenie sytuacji w Warszawie, na co liczył rząd rosyjski. Feliński rozmawiał na ten temat z carskimi władzami i został nawet nominowany członkiem Rady Stanu Królestwa Polskiego. Znalazł się on zatem w bardzo trudnym położeniu: jako przeciwnik planów powstańczych nie podobał się wielu nastawionym rewolucyjnie Polakom. Jego członkostwo w Radzie Stanu mogło wzbudzać wrażenie, że chciał on czynnie współpracować z rządem rosyjskim. Nie była to jednak kolaboracja, tylko próba uzyskania tego, co w danej sytuacji było możliwe, pozbawiona równocześnie wiary w szczerą intencję Rosjan. Arcybiskupowi w pierwszej kolejności zależało na umacnianiu wiernych swojej archidiecezji. Doskonałym dowodem na to była nieustanna obrona autonomii władzy duchownej przed naciskami ze strony carskiego rządu, w czym otrzymywał on wsparcie papieża Piusa IX. Feliński był bardzo czynnym duszpasterzem i zarządcą całej archidiecezji. Wizytował kościoły i klasztory, umacniał dzieła dobroczynne, dążył do pogłębienia formacji duchownych, organizował rekolekcje, był stale otwarty na kontakt z osobami, które chciały z nim osobiście porozmawiać. Jego niesłychana pracowitość i oddanie wiernym spowodowała, że przez krótki czas sprawowanej przez niego posługi arcybiskupa, warszawska archidiecezja przeżywała chwile duchowego wzrostu. Swoją konsekwentną postawą próbował pokazać wiernym, że tylko przez głęboką odnowę moralną będzie można odbudować prawdziwie wolną Ojczyznę.

Działalność arcybiskupa nie podobała się osobom, które parły do wywołania powstania w Królestwie Polskim. Nazywali go nawet "zdrajcą Ojczyzny", nie rozumiejąc, że próbował on wykorzystać korzystną wtedy sytuację polityczną do umocnienia fundamentów życia narodowego. Dał temu znakomity dowód, gdy doszło już do wybuchu powstania styczniowego w 1863 roku. Mimo, iż sam nie był zwolennikiem tego zrywu, to jednoznacznie opowiedział się po stronie prześladowanych przez carski rząd Polaków. W ramach protestu przeciwko okrutnemu postępowaniu pacyfikatorów insurekcji podał się dnia 12 marca 1863 do dymisji ze stanowiska członka Rady Stanu Królestwa Polskiego. Jego niezłomna postawa w stosunku do rosyjskiego zaborcy była przyczyną jego prawie 20 letniego zesłania do Jarosławia nad Wołgą.

Kardynał Stefan Wyszyński powiedział o świętym arcybiskupie: "Mówiono o nim, że przegrał, a to jest zwycięzca". Jego krótkie, przerwane nagle pasterzowanie archidiecezją warszawską z pozoru było przegrane, lecz w dłuższej perspektywie spowodowało, że doceniono niezłomność tego wielkiego świętego. Umocnił on w wierze i umiłowaniu Ojczyzny wielu wiernych, nie tylko swojej archidiecezji, ale także osoby z innych części Polski. Dopiero po zesłaniu arcybiskupa doceniono jego odważną postawę, która po uroczystym akcie kanonizacji promienieje na ludzi Kościoła na całej ziemi. Piękną lekcją płynącą z tego etapu życia świętego Zygmunta Szczęsnego Felińskiego jest także to, że bez mocnego fundamentu wiary trudno jest odbudować silną Ojczyznę.

Wojciech Czeski

O książce Wiesławy Szubargi "Rozczarowania"

Nikt chyba nie ma wątpliwości co do tego, jak ważny jest zawód nauczyciela. Na kondycję zawodu nauczycielskiego, na jego rangę i zobowiązania wskazywał już Isokrates (436-338 p.n.e.) - słynny nauczyciel wymowy w Atenach, twórca greckiej szkoły średniej, który wysoko umiejscowił opinię o zawodzie nauczycielskim w ówczesnym społeczeństwie, wymagał od nauczycieli znacznych kwalifikacji moralnych i umysłowych, ale równocześnie wskazywał na należną im cześć, twierdząc, że uczeń zawdzięcza nauczycielowi "życie dobre i szczęśliwe".

Wielki Wychowawca młodzieży, Święty Jan Paweł II również mówił o roli nauczyciela: "Podjęliście się wielkiego zadania przekazywania wiedzy i wychowania powierzonych wam dzieci i młodzieży. Stoicie przed trudnym i poważnym wezwaniem.

By przekazywać wiedzę i wychowywać niezbędna jest cierpliwość, wyrozumiałość, pasja, kreatywność oraz wiedza - kluczowe elementy pracy pedagogicznej. Nauczyciel godzić musi standardy narzucone przez system edukacji, bardzo wysokie wymagania dotyczące poziomu nauczania oraz norm etycznych.

Wydarzenia, które rozegrały się ponad rok temu (nauczycielski strajk), wywołały gorące dyskusje na temat roli zawodu nauczyciela i jak to bywa przy okazji dysput podzieliły nasze społeczeństwo. Chciałabym, aby głosem we wspomnianej dyskusji stała się także moja powieść pt. "Rozczarowania".

Bohaterkami "Rozczarowań" są trzy kobiety. Zosię, Małgorzatę i Agnieszkę łączy wieloletnia przyjaźń sięgająca czasów szkolnych oraz wykonywany z miłością i zaangażowaniem zawód.

Akcja powieści zaczyna się w chwili, gdy w środowisku nauczycielskim rozważana jest możliwość rozpoczęcia strajku. Niektórzy spośród pedagogów są pewni podjętych decyzji, inni przeżywają dylematy i rozterki, jakie towarzyszą ich podejmowaniu, czego świadkiem jest czytelnik, który zostaje wprowadzony w centrum wydarzeń, zagląda przez uchylone drzwi do

pokoju nauczycielskiego, a poznając blaski i cienie tego zawodu, ma szansę na wyrobienie sobie własnego zdania na jego temat i być może będzie się ono różnić od obiegowych opinii, bądź wyobrażeń związanych z zawodem nauczyciela.

Powieść nie traktuje jednak wyłącznie o zawodowych perypetiach bohaterek. Ich życie prywatne obfituje w zaskakujące, czasami zabawne, a czasami smutne sytuacje i niespodziewane zwroty akcji.

Agnieszka, ze względu na przykre przeżycia z dzieciństwa związane z rozwodem rodziców, którzy mieli być dla niej ostoją, dawać jej poczucie spokoju i bezpieczeństwa, czuje się zdradzona, zawiedziona, niepewna siebie i dlatego nie potrafi ułożyć sobie właściwie relacji we własnym małżeństwie, ponadto pewnymi decyzjami naraża swój związek na rozpad, mimo że jako osoba wierząca zdaje sobie sprawę z tego, że przysięga małżeńska, której świadkiem jest sam Bóg, zobowiązuje i ona pragnie tego zobowiązania dochować.

Zosia cierpi z powodu nieporozumień z mamą i związanym z tym poczuciem odrzucenia. Choć jest dorosła, choć ma własną rodzinę, pragnie, by pozwolono jej czasami poczuć się znowu dzieckiem, które oczekuje wsparcia i akceptacji, czego w relacjach z krytycznie nastawioną do niej mamą często jej brakuje.

Małgorzata z kolei obawia się, że dorastające dzieci, mimo że ciągle pragnie się nimi opiekować i czuwać nad nimi, wkrótce się usamodzielnia, a jej przyjdzie zmierzyć się z syndromem pustego gniazda.

Wydarzenia, o których mowa jest w książce, pokazują, że dobre relacje międzyludzkie nacechowane taktem, życzliwością, empatią, chęcią porozumienia i zrozumienia, gotowością do poświęceń, są fundamentem człowieczeństwa, dają poczucie spokoju i harmonii. Z tego fundamentu wyrasta piękna jak kwiat przyjaźń oparta na serdecznych relacjach i zaufaniu.

Wiesława Szubarga

Zosię, Małgorzatę i Agnieszkę łączy wieloletnia przyjaźń, sięgająca czasów szkolnych, oraz wykonywany z pasją i zaangażowaniem zawód.

Akcja powieści zaczyna się w chwili, gdy w środowisku nauczycielskim, który reprezentują bohaterki, rozważana jest możliwość rozpoczęcia strajku. Czytelnik staje się świadkiem wszystkich dylematów i wątpliwości z tym związanych, zaś w pewnym momencie zostaje wprowadzony w centrum wydarzeń, dzięki czemu poznaje blaski i cienie zawodu nauczycielskiego i ma szansę na wyrobienie sobie własnego zdania na jego temat. Zyskuje też możliwość skonfrontowania obiegowych opinii na temat pracy nauczyciela oraz jego roli we współczesnej szkole z bezpośrednią relacją z pokoju nauczycielskiego.

Powieść nie traktuje jednak wyłącznie o zawodowych perypetiach bohaterek. Ich życie prywatne obfituje w zaskakujące sytuacje i niespodziewane zwroty akcji.

Agnieszka, ze względu na dotkliwe przeżycia z dzieciństwa związane z rozwodem rodziców, nie potrafi ułożyć właściwie relacji we własnym małżeństwie, ponadto pewnymi decyzjami naraża swój związek na rozpad. Zosia cierpi z powodu nieporozumień z mamą i związanym z tym poczuciem odrzucenia. Małgorzata obawia się, że dorastające dzieci wkrótce się usamodzielnia, a jej przyjdzie zmierzyć się z syndromem pustego gniazda.

Bohaterki towarzyszą sobie w różnych sytuacjach, świetnie się razem bawią, ale też dzielą się refleksjami na temat otaczającej rzeczywistości, wspierają się nawzajem, a gdy mają problem, wspólnie szukają sposobów na jego rozwiązanie.

Wiesława Szubarga

WYDAWNICTWO
POLIGRAF

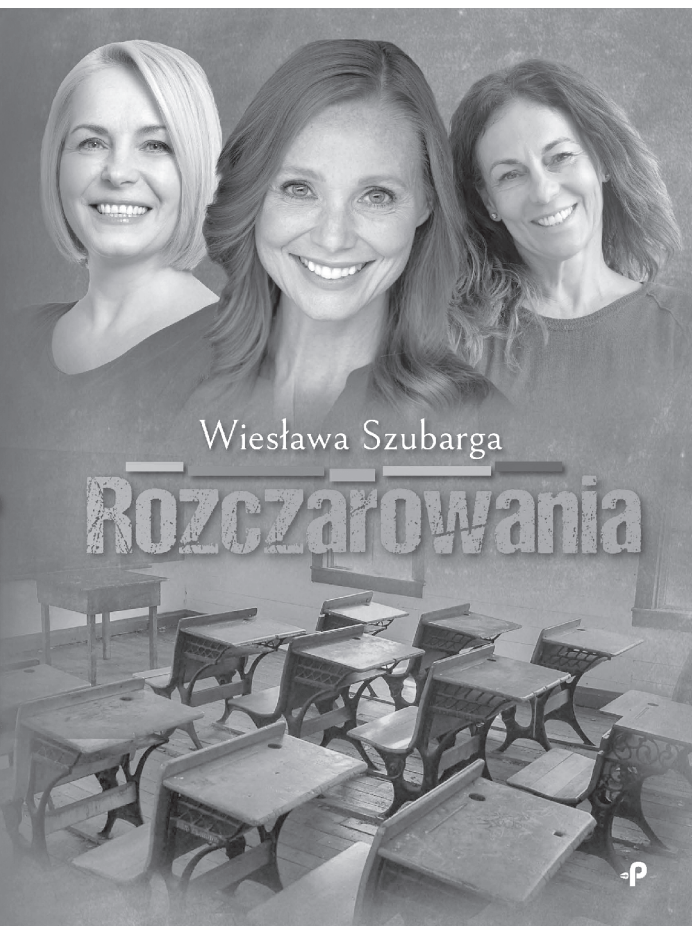
ISBN: 978-83-8159-266-6

Cena: 25 zł

Wiesława Szubarga

Rozczarowania

Alfabet Świętych - Julianna z Cornillon

Rozmiłowana w Piśmie Świętym Julianna z Cornillon, czyli początki ustanowienia święta Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Wspomnienie 5 kwietnia)

Julianna miała szczęście urodzić się w miejscu, w którym szczególnie czczono Sakrament Eucharystii - w 1193 roku w Retinnes koło Liège. Rodzice zmarli, gdy miała 5 lat. Oddano ją wraz z siostrą na wychowanie do konwentu augustianek w Cornillon. Do zakonu augustianek wstąpiła, mając lat piętnaście. Rozmiłowana w dziełach św. Augustyna i św. Bernarda, rozważając Pismo Święte, doznawała stanów mistycznych i kontemplacyjnych. Dokumenty podają, że ułożyła oficjum na uroczystości "Bożego Ciała", któremu ostateczny kształt nadał Tomasz z Akwinu. Warto tutaj przypomnieć, że św. Tomasz z Akwinu jest autorem hymnów do Najświętszego Sakramentu. Niektóre fragmenty tych hymnów stały się jakby samodzielnymi utworami, bez których trudno sobie dziś wyobrazić wiele obrzędów liturgicznych. Pieśń eucharystyczna śpiewana podczas wystawiania Najświętszego Sakramentu "O zbawcza Hostio" (O salutaris Hostia), to po prostu dwie ostatnie zwrotki hymnu "Słowo najwyższe" (Verbum supernum), "Chleb Anielski" (Panis angelicus) to przedostatnia strofa hymnu "Z dniem świętym" (Sacris solemnis), pieśń "Dobry Pasterzu, prawdziwy Chle-bie" (Bone pastor, Panis vere) składa się z dwóch ostatnich zwrotek hymnu "Chwal Syjonie" (Lauda Sion), z kolei "Przed tak wielkim Sakramentem" (Tantum ergo Sacramentum) to dwie ostatnie zwrotki hymnu "Sław języku tajemnicę" (Pange lingua) i oczywiście: "Zbliżam się w pokorze i niskości swej" (Adoro te devote). Niekiedy samodzielnie jest również używany utwór "Oto Chleb Aniołów" (Ecce Panis Angelorum) pochodzący z hymnu Lauda Sion. Wiele z tych utworów doczekało się nadzwyczajnych aranżacji muzycznych, wystarczy wspomnieć, że króciutka zwrotka hymnu Sacris solemnis zaczynająca się od słów Panis angelicus ("Chleb anielski") i pod taką występująca nazwą, doczekała się wykonań największych śpiewaków operowych, m.in. Luciano Pavarottiego i Plácido Domingo.

Zabiegi św. Julianny z Cornillon, wg wizji otrzymanych podczas stanów mistycznych w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, doprowadziły do ustanowienia święta Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, które miało mieć charakter wynagrodzenia za grzechy wobec Najświętszego Sakramentu oraz umacniania wiernych na drodze do cnoty. Julianna, słynęła z surowości, swoją duchowość kształtowała w oparciu o głęboką wiarę w rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii. Miała zdolność przenikania ludzkich myśli i serc. Napotykała na swej drodze zakonnej trudności: usunięto ją ze stanowiska przeoryszy, po dziesięcioletniej tułaczce - pobycie w samotni i klasztorach siostr cysterek zakończyła życie jako rekluza - pustelnica zamurowana w celi w dniu, który przepowiedziała tj. 5 kwietnia 1258 roku w Fosses.

Pierwsze obchody święta Bożego Ciała odbyły się w Fosses za sprawą biskupa Liège Roberta z Thourotte w 1246 roku. Ważność święta przypieczętował cud eucharystyczny, który wydarzył się w 1261 roku w Bolsenie, gdy niemiecki kapłan przeżywający niepewność wiary w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie podczas wypowiadania słów konsekracji spostrzegł, że z trzymanej przez niego Hostii zaczyna ściekać krew.

Cud eucharystyczny jest szczególnym rodzajem cudu. Jest on bowiem nierozdzielnie połączony z jedną z największych tajemnic wiary, z przeistoczeniem chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa Chrystusa podczas Eucharystii. Cud eucharystyczny poprzez swoją dosłowność uświadamia nam realność tej przemiany, która dokonuje się na ołtarzu podczas konsekracji. Za pierwszy cud eucharystyczny uznaje się wydarzenie, które miało miejsce na początku VIII wieku w Lanciano na terenie Włoch, kiedy to pewien powątpiewający w przeistoczenie kapłan z zakonu św. Bazylego odprawiał Mszę św. w klasztorze pod wezwaniem św. Longina. Kiedy skończył wypowiadanie słów konsekracji, Hostia w jego dłoniach przemieniła się we fragment ciała, a wino w kielichu w krew.

Od tych niezwykłych wydarzeń minęło już ponad 1250 lat. Lecz cuda eucharystyczne mają miejsce na całym świecie. W najróżniejszych jego zakątkach dokonało się ich od tego czasu ponad 130. Kilka z nich miało miejsce również w Polsce: w Głotowie, Krakowie, Jankowicach Rybnickich, Poznaniu, Bisztynku, Dubnie, Sokółce, Legnicy.

Sokółka
– przesłanie
dla Polski
i świata

Biblioteka Parafialna dla dzieci

Rapujemy! Alfabet Boży poznajemy!

A B C

Każdy to wie:
Że Bóg Syna swego dał,
Abyś ty zbawienie miał.

D E F G

Nie ociągaj się, nie!
Uwielbiaj, śpiewaj, ciesz się!

H I J K

Nie! To nie pomyłka!
Pismo Święte to Boża przeszyłka!

L M N O

O tym, co w Starym zapowiadane było,
A w Nowym Testamencie się wypełniło!

P R S T

Nikodemie, Eryku, Janie,
Bartoszu, Aleksandrze, Julianie!

U W Y

Dla Laury,
Olgi, Poli, Antosi, Ewy!

Z Ż Ź

Siadajcie wszyscy wnet!
Do Ojca w niebie wołajmy
I piosenkę zaśpiewajmy!

o tym, że:

**Bóg tak umiłował świat,
Że Syna Swego Jednorodzonego dał,
Aby każdy kto w Niego wierzy,
Nie zginął, ale życie wieczne miał!
Jezus! Jezus! Jezus!**

Jolanta Kapelska

Petrusie, Petrusie buduj z drewna...

Dawno, dawno, temu, żył sobie pewien cieśla. O jego kunszcie słyszało wielu. Jego sława już dawno rozeszła się po całym kraju. Wszyscy zachwycali się dziełami, które wyszły spod jego ręki. Wznosił wspaniałe domy, świątynie, różne budowle, które zachwycaly swoją praktycznością i pięknem. Z czasem pojawili się ludzie, którzy zapragnęli nauczyć się tej sztuki od niego. Mistrz przyjął chętnie kilku z nich na praktykę do swojego warsztatu. Uczyl ich, a oni pilnie go słuchali i naśladowali we wszystkim. Gdy opanowali już dostatecznie wiedzę i umiejętność budowania z drewna, postanowili wyruszyć w świat. Zanim to jednak zrobili, kilku z nich postanowiło spisać wiedzę, którą posiadli, z myślą o przyszłych pokoleniach uczniów. Rozeszli się wtedy po świecie, a sława mistrza rosła, gdyż chwaliły go dzieła czynione przez jego uczniów.

Swego czasu do warsztatu Mistrza przybyło trzech braci, którzy wyrazili chęć nauki. Chociaż byli braćmi, bardzo się od siebie różnili. Najstarszy z nich lubował się niezwykle w księgach, stąd zaraz przypadła mu do gustu ta napisana przez starszych uczniów. Zacztywał się w niej i nie chciał podejmować pracy w warsztacie, myśląc, że wszystkiego dowie się z księgi. Drugi z braci, bardzo pracowity, całe dnie spędzał w warsztacie i na budowie. Ciężko pracował i chętnie również czytał księgę, lecz nie znajdował czasu na wspólne przebywanie ze swoim Mistrzem.

Trzeci zaś z braci, był najmilszy Mistrzowi. Rano wstawał i czytał księgę, powiększając swoją mądrość. Później szedł do pracy, w której nie szczędził swego potu i krwi. Po pracy siadł przy swoim Mistrzu i razem spożywali wieczerzę.

Tak mijały lata, a Mistrz stawał się coraz starszy. Czując, że zbliża się jego ziemski koniec, postanowił, że musi pozostawić po sobie na pamiątkę jakieś wiekopomne dzieło. Przystąpił więc do pracy, a wielu spośród tych, którzy o tym się dowiedzieli, pytali go, co to będzie? On opowiadał im o tym, co zamierza zbudować, lecz oni nie potrafili pojąć jego słów. Widząc prostotę tego projektu nie widzieli w nim

żadnej wielkości. Niektórzy martwili się, że mistrz zwariował i w trosce o niego, sugerowali mu zmiany. Mistrz był jednak pewien swego zamiaru i stanowczo ich pouczał.

Tymczasem dzieło było prawie ukończone. Zaplanowano jego publiczny pokaz. Z całego świata przybywali ludzie, którzy byli niezwykle ciekawi, co wybudował Mistrz. Przybyli również jego pierwsi uczniowie. Wśród zgromadzonych nie zabrakło również trzech braci. Wszyscy się tu spotkali.

Dzieło, które zostało wzniesione na górze, zakryte zasłoną czekało na odsłonięcie. Gdy zbliżała się ta chwila, gwar zgromadzonego tłumu stawał się coraz głośniejszy. Rosło napięcie związane z oczekiwaniem. Tylko Mistrz stał spokojnie, będąc pewnym wielkości swego dzieła.

W końcu długo oczekiwana chwila nadeszła. Opadła zasłona skrywająca dzieło wielkiego budowniczego. Wszyscy zamarli na chwilę, a następnie dało się słyszeć westchnienie tłumu. Rozległ się płacz wzruszonych ludzi, którzy klękali w zachwycie, chwając wspaniałe dzieło Mistrza. Podziwiali niezwykłą prostotę, a jednocześnie nieskończoną doskonałość dzieła. Niby zwykły kawałek drewna, a jakże piękny. Ile w nim serca i czułości, które włożył w nie Mistrz.

Gdy minęła pierwsza fala zachwytu poczęto szukać Mistrza, aby złożyć przed nim należny mu hołd. Znalezione go, lecz Mistrz leżał martwy tuż obok swojego dzieła. Jego serce nie wytrzymało tej chwili. Pękło przepełnione miłością i radością.

Wszyscy pograżyli się w smutku, żałując jego śmierci. Wiedzieli, że już nikt, nigdy, nic równie pięknego i wspaniałego nie wybuduje. Tylko jeden uczeń zachował nadzieję. Jego nauczyciel, przepowiadając swoje odejście, obiecał mu podczas jednej z wieczerzy, że nawet po śmierci jego duch będzie przy nim. Będzie tylko przy tym jednym uczniu, którego nazwał Skałą. Powtarzała do niego często te słowa - Petrusie, Petrusie, buduj z drewna...

T.K.

Intencje mszalne lipiec / sierpień 2020

Środa, 1 lipca

8.15 + za śp. Edytę Nagraba

18.00 Nowenna

Czwartek, 2 lipca

8.15 + za śp. Zuzannę i Juliana Gbioreczków, Halinę Szulc z okazji imienin

18.00 + za śp. Jolantę Kaczmarek

18.00 + za śp. Adama Romańskiego w 2 rocz. śm.

Piątek, 3 lipca

8.15 + za śp. Józefa Joachimiak

18.00 + za śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Michała Balcerskiego i zm. z rodz.

Sobota, 4 lipca

8.15

13.00 w intencji Marii i Mieczysława w 50 rocz. ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 5 lipca

7.30 + za śp. Ludwika Szczepaniak w 9 rocz. śm. i zm. Rodziców, Stanisławę Zalewską, Antoniego Mieszalę

9.00 + za śp. Stanisława Szymańskiego w 7 rocz. śm., zm. z rodz., z prośbą o dar nieba

10.30 + za śp. Władysława w 23 rocz. śm. i Stefana Ławniczak, Helenę Ławniczak, Franciszkę i Stanisława Ławniczaków, Alfreda Parafiniuka i zm. z rodz.

12.00 w intencji parafian

20.00 + za śp. Jana w 17 rocz. śm., Stefanię i Stefana Rzepczyńskich

Poniedziałek, 6 lipca

8.15 w intencji Róż Różańcowych

18.00 + za śp. Włodzisławę Rachańską w 2 rocz. śm.

18.00 w intencji Róż Różańcowych

Wtorek, 7 lipca

8.15 za wstawieniem NMP do Boga Ojca z prośbą o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

18.00 + za śp. Jerzego i Jacka Madej oraz zm. z rodz. Czaińskich

Środa, 8 lipca

8.15 + za śp. Aleksandrę i Bronisława Stelmach

18.00 Nowenna

Czwartek, 9 lipca

8.15 + za śp. Franciska w 36 rocz. śm., Jadwigę Kwiatek, zm. z rodz. Kwiatek i Kusków

18.00 + za śp. Jacka Deryło

18.00 + za śp. Leona Zgrzebę

Piątek, 10 lipca

8.15 w intencji Michała i Karoliny oraz ich rodzin z prośbą o łaskę wytrwania przy Bogu

18.00 + za śp. Kazimierza Pieczyńskiego w 10 rocz. śm., Michała i Franciszkę, Ryszarda, Krystynę, Stanisława Pieczyńskich, Władysława i Jana Rajczaków, Januarego Dorobka, Marię i Jana Wegnerów

Sobota, 11 lipca

8.15 o potrzebne łaski dla spowiedników

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 12 lipca

7.30 + za duszę śp. Barbary w 28 rocz. śm. i Piotra Ignaszaków, Pelagię i Józefa Kędziorów, Zbigniewa Mrocza, Halinę i Władysława, Macieja i Renatę Mączkowskich z prośbą o Boże miłosierdzie z okazji żelaznych godów Walerii i Jana, dziękując Bogu i Matce Najświętszej za szczęśliwie przeżyte 65 lat, prosząc o zdrowie i błogosławieństwo Boże na dalsze lata dla całej rodziny

9.00 + za śp. Wandę w 14 rocz. śm., Władysława i Alojzego Fojt

10.30 + za duszę śp. Henryka Stachowiaka, Jana i Jadwigę Szulc, Józefę i Stanisława Stachowiak, Leszka Rosse, Walerię i Wacława Witkowskich

12.00 w intencji parafian

20.00 + za śp. Henryka Budnego z okazji imienin, zm. z rodz. Budnych i Andrzejewskich

Poniedziałek, 13 lipca

8.15 + za śp. Józefa Joachimiaka

18.00 + za śp. Marka Wróblewskiego

Wtorek, 14 lipca

8.15 + za śp. Marka Wisniewskiego

18.00 + za śp. Rafała Mierzyńskiego

Środa, 15 lipca

8.15 + za śp. Ignacego Kubera i zm. z rodz.

18.00 Nowenna

Czwartek, 16 lipca

8.15 za wstawieniem NMP do Boga Ojca z prośbą o życie wieczne dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + za śp. Marka Wróblewskiego

Piątek, 17 lipca

8.15 + za śp. Norberta, Pawła Buśko, Krystynę, Eugeniusza, Bronisława Miller, Stanisława Kubacha

15.00 ślub Nowacki Krystian, Dymkowska Magdalena

18.00 + za śp. Karola i Władysława Janik, Antoniego Malak, Mieczysława Nowickiego, Eugeniusza Sobkowicza i Józefa Żok

Sobota, 18 lipca

8.15 + Czesławę Kreczmer

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 19 lipca

7.30 + za śp. Mariannę i Mieczysława Kołodziejczyków, Stefanię i Józefa Dworcaków, Alinę, Kazimierę i Albina Habowskich

9.00 + za śp. Władysława Pazgrata w 30 rocz. śm., Stanisławę, Włodzimierza Pazgrat i Bożenę Śliwińską

10.30 + za śp. Eugeniusza Łabędzkiego w 12 rocz. śm.

12.00 w intencji Magdaleny i Dominika w 1 rocz. ślubu

20.00 + za śp. Bolesława Marciniak w 24 rocz. śm.

Poniedziałek, 20 lipca

8.15 + za śp. Lechosława Szeszuł w 10 rocz. śm, i

zm. z rodz. Szeszułów i Orłowskich

18.00 + za śp. Czesława Wasielewskiego z okazji imienin i urodzin

18.00 + za śp. Wawrzyńca, Teresę, Leokadię Nowak, Cecylię Jechorek

Wtorek, 21 lipca

8.15 + za śp. Annę i Józefa Tomczak

18.00 + za śp. Wandę Kaczmarek w 9 rocz. śm.

Środa, 22 lipca

8.15 w intencji Jana z okazji urodzin, z prośbą o potrzebne łaski

18.00 Nowenna

Czwartek, 23 lipca

8.15 w intencji Anieli z okazji urodzin, z prośbą o potrzebne łaski

18.00 + za śp. Romualda Hertig w 5 rocz. śm.

Piątek, 24 lipca

8.15 + za śp. Annę z prośbą o radość życia wiecznego i za zm. z rodz.

18.00 + za śp. Pelagię, Janinę, Zenona, Marię Wiatr, zm. z rodziców i rodzeństwo o łaskę zbawienia

Sobota, 25 lipca

8.15 + za śp. Patryka Dauer

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 26 lipca

7.30 + za śp. Hannę Kowską z okazji imienin, Czesława Kowskiego z okazji imienin, z prośbą o dar życia wiecznego

9.00 + za śp. Czesława Szulc, Czesława Przynoga i zm. z rodz.

10.30 + za śp. Marię w 4 rocz. śm., Ludwika i Ryszarda Koniecznych, Piślewskich, Andrzeja Winiarskiego i Marka Palacza

12.00 + za śp. Łukasza Lonka w 1 rocz. śm.

20.00 + za śp. Anetkę i Dariusza Ossowskich, Alfonsa Habowskiego, Krystynę, Mariana Ossowskich i dusze w czyśćcu cierpiące

Poniedziałek, 27 lipca

8.15 + za śp. Ewę Wilczyńską

18.00 + za śp. Edytę Nagraba

Wtorek, 28 lipca

8.15 + za śp. Irenę Łukaszewicz

18.00 + za śp. Marka Wróblewskiego

Środa, 29 lipca

8.15 + za śp. Jadwigę w 24 rocz. śm., Franciszka Kwiatków i Mariana Olejniczaka

18.00 Nowenna

Czwartek, 30 lipca

8.15 w intencji Łukasza z okazji urodzin z prośbą o łaskę wiary i opiekę Matki Bożej

18.00 + za śp. Jacka Deryło i jego rodziców

Piątek, 31 lipca

8.15 + za śp. Sabinę Stefaniak w 20 rocz. śm. i Wojciecha Papieża w 21 rocz. śm., Jana Stefaniaka

18.00 + za śp. Mariannę Krystkowiak, Mariannę i Ignacego Malak, Martę Lis

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

pon. – sob. 8.15; 18.00

CHRTY I i III sobota oraz III niedzielę m-ca

- katecheza kerygmatyczna dla rodziców i chrzestnych
w II i IV poniedziałek miesiąca o godz. 19.00, w salce parafialnej

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

czynna w środy od 16.00 do 18.00

BIURO PARAFIALNE – tel. 61 8132-861 w. 24

- poniedziałek 18.30-19.00
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 8.00-10.00

PROLONGATA GROBÓW

Soboty od 9.00-11.00

poza miesiącami XII, I, II, VII, VIII

NARZECZENI

w II i IV piątek od 16.00 do 17.00

Sobota, 1 sierpnia**8.15** + za śp. Ewę Wilczyńską**18.00 intencje zbiorowe****Niedziela, 2 sierpnia****7.30** + za śp. Cecylię w 9 roczn śm. Stanisława, Ryszarda, Jolantę i Stanisława MANIA, Szczepana i Eugeniusza Dorada**9.00** + za sp Włodzinierza Łabińskiego w 4 rocz. śm.**10.30** + za śp. Stanisława w 9 rocz. śm. Łucję Tomczak**12.00** ku Czci Boga Ojca**20.00** + za śp. Bogdana Dera**Poniedziałek, 3 sierpnia****8.15** + za śp. Teofila, Helenę Kayzer, Marię Dybizbańską**18.00** + za śp. Zdzisława Góreckiego w 9 rocz. śm.

Wtorek, 4 sierpnia

8.15 w intencji Sławomira z okazji urodzin, z prośbą o

błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski

18.00 + za śp. Marka Wróblewskiego**Środa, 5 sierpnia****8.15** za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji**18.00 Nowenna****Czwartek, 6 sierpnia****8.15** + za śp. Patryka Dauer**18.00** + za sp. Karola Jankowskiego w 8 rocz. śm.**Piątek, 7 sierpnia****8.15** w intencji Edmunda z okazji imienin, z prośbą o potrzebne łaski**18.00** + za śp. Seweryna Drodowskiego i zm. z rodz.,

Michała Balcerskiego w rocz. sm. i zm. z rodz.

Sobota, 8 sierpnia**8.15** + za śp. Tadeusza Kosińskiego**16.00** w 50 rocznicę ślubu Haliny i Jerzego

Boruchkowskich

18.00 Intencje zbiorowe**Niedziela, 9 sierpnia****7.30** + za śp. Edmunda i Tadeusza Zielińskich,

Stanisławę i Jana Bugajewskich

9.00 + za śp. Karola Janika**10.30** w intencji Pauliny i Mateusza w 1 rocz. ślubu, dziękując Panu Bogu za łaskę sakramentu małżeństwa, z prośbą o dalsze błogosławieństwo Boże**12.00** w 25 rocznicę ślubu Katarzyny i Wiesława oraz w

60 rocznicę urodzin Wiesława

20.00 w intencji Pauliny i Artura z okazji 20 rocznicy

ślubu, z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Maryi

Poniedziałek, 10 sierpnia**8.15** + za śp. Ewę Wilczyńską**18.00** + za śp. Leona Kaczmarska w 28 rocz. śm., Urszulę

Maćkowiak w 4 rocz. śm.

Wtorek, 11 sierpnia**8.15** + za śp. Wiktorię Rozalińską w 43 rocz. śm.**18.00** + za śp. Zdzisława Chudzińskiego z okazji

imienin

Środa, 12 sierpnia**8.12** w intencji Maksymiliana z okazji imien z prośbą o

błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski

18.00 Nowenna**Czwartek, 13 sierpnia****8.15** + za śp. Urszulę Szulc w 10 rocz. śm., Stanisława

Szulc, Agnieszkę i Stefana Szulc, Jadwigę i Józefa

Krzyśko

18.00 + za sp. Zdzisława Ksoń**Piątek, 14 sierpnia****8.15** + za sp. Edwarda Bańkowskiego w 25 rocz. śm.**18.00** + za śp. Leona Nowaka w 32 rocz. śm.**Sobota, 15 sierpnia****7.30** Przez wstawiennictwo MB Zielnej, z podziękowaniem Bogu za opiekę w rodzinie, z prośbą o wszelkie łaski**9.00** + za śp. Stefanię Rembikowską z prośbą o radość wieczną**10.30** w intencji Miry w 80 rocznicę urodzin i imienin z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą

Bożą opiekę

12.00 w intencji Ojczyzny**20.00** Intencje zbiorowe**Niedziela, 16 sierpnia****7.30** + za śp. Władysława Czosnek**9.00** + za śp. Zdzisława w 2 rocz. śm. i Bogusława

Baraniaków 15 rocz. śm.

10.30 + za śp. Jana Polka w 1 rocz. śm.**12.00** + za śp. Eugeniusza Wieczorka w 7 rocz. śm.

Andrzeja Wieczorka w 3 rocz. śm.

20.00 + za śp. Bożenę Jakś w 21 rocz. śm.**Poniedziałek, 17 sierpnia****8.15** + za sp. Marię i Władysława Marcinkowskich i zm.

z rodz. Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów,

Piaseckich i Wiśniewskich

18.00 + za sp. Czesławę Kruszewską**Wtorek, 18 sierpnia****8.15** + za śp. Radosława Nowaka w 14 rocz. śm. i

Władysława Nowaka

18.00 + za śp. Radosława w 14 rocz. śm., i Władysława

Nowak

18.00 + za sp. Leona Kaczmarska w 28 rocz. smn. i zm. z

rodz., Urszulę Maćkowiak w 4 rocz. śm.

Środa, 19 sierpnia**8.15** w intencji Marianny z okazji imienin z prośbą o

potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo

18.00 Nowenna**Czwartek, 20 sierpnia****8.15** w intencji Laury z okazji 6 urodzin, z

wdzięcznością za dar życia, z prośbą o czułą opiekę

dobrego Boga

18.00 + za śp. Ryszarda i zm. z rodz. Łagoda i Koszów z

prośbą o dar nieba

Piątek, 21 sierpnia**8.15** w intencji Rafała z okazji urodzin, z

podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże

błogosławieństwo i opiekę NMP

16.00 w intencji Renaty i Mariana z okazji 50 rocznicy

ślubu oraz Katarzyny i Artura w 27 rocz. ślubu,

dziękując dobremu Bogu za dar przeżytych łask, prosząc

o potrzebne łaski i błogosławieństwo

18.00 w 54 rocznicę ślubu Czesławy i Jerzego dziękując

za opiekę i dar łask, prosząc o dalsze Boże

błogosławieństwo

Sobota, 22 sierpnia**8.15** w intencji 50 rocznicy ślubu z wdzięcznością serca

za przeżyte lata, prosząc o dalsze Boże

błogosławieństwo i opiekę Matki Najświętszej

16.00 ślub Stachelek Agnieszka, Radosz Sebastian**18.00 Intencje zbiorowe****Niedziela, 23 sierpnia****7.30** + za śp. Bolesława Owsianego z okazji imienin i

Marianę Owsianą

9.00 + za śp. Edmunda Chmiela i zm. z rodz. Chmielów,

Kaniwskich, Aleksandra Kozakiewicza i zm. z rodz.

Owockich

10.30 + za śp. Bolesława Koniecznego, zmarłych

rodziców i zm. z rodz. oraz za Helenę i Józefa

Kałużnych i zm. z rodz.

12.00 w 45 rocznicę ślubu Karoli i Włodzimierza**20.00** w intencji Hanny i Tomasza z okazji 18 rocznicy

ślubu z prośbą o Boże błogosławieństwo oraz za śp.

Romana Wojtkowiaka w 2 rocz. śm.

Poniedziałek, 24 sierpnia**8.15** + za śp. Patryka Dauer**18.00** + za śp. Bogumił Cebulską**Wtorek, 25 sierpnia****8.15** za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o

potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

18.00 + za śp. Ludwika z ok. imienin, Marię i Ryszarda

Koniecznych oraz zm. z rodz. Koniecznych i

Piślewskich, Andrzeja Liniarskiego i Marka Palacza

Środa, 26 sierpnia**8.15** + za śp. Stefanię, Jerzego, Elżbietę, Józefa

Kęcińskich, Srtęfanię i Jana Chłobuszewskich

18.00 Nowenna**Czwartek, 27 sierpnia****8.15** + za śp. Helenę i Jana Adamczaków i zm. z rodz.**18.00** + za śp. Jana Wiatr w 28 rocz. sm., zm. z rodziców

i rodzeństwo oraz za śp. Bogdana, Andrzeja, Zenona i

Marię, z prośbą o dar nieba

Piątek, 28 sierpnia**8.15** + za śp. Monikę, Zygmunta Pohl, Adama, Helenę

Pohl

16.15 ślub Kranc Krzysztof, Izabela Górna**18.00** + za śp. Emilię Frąckowiak w 6 rocz. śm. i zm. z

rodz.

18.00 w int. Róży Różańcowej**Sobota, 29 sierpnia****8.15** + za śp. Ludwika z okazji imienin, Wiktorię,

Ireneusza Włodarczaków, Ludwikę Tomczyńską,

Mieczysławę i Zygmunta Mikołajczyków oraz zm. z

rodz.

16.00 ślub Wiktoria Kaczmarek, Jakub Fiedorowicz**18.00 Intencje zbiorowe****Niedziela, 30 sierpnia****7.30** + za śp. Cyryla Pewniak, Henryka Pewniak w 5

rocz. śm., Janinę i Henryka Łuszczewskich

9.00 + za śp. Jarosława Łulczyńskiego w 7 rocz. śm. o

dar nieba

10.30 + za zmarłych rodziców Genowefę i Stanisława

Statuckich, Urszulę Sznura, Tomasza Karalus i zm. z

rodz.

12.00 + za śp. Leona Marciniaka w 13 rocz. sm. i zm. z

rodz. Marciniaków, Królów, Wośniskich

20.00 + za sp. Piotra Kozaka w 6 rocz. śm., Halinę i

Włodzimierza Kozak

Poniedziałek, 31 sierpnia**8.15** + za śp. Huberta Gajewskiego**18.00** + za śp. Piotra Ratajczaka**18.00** w intencji Żywego Różańca**ZGONY: od 18.04 - 19.06.2020**

Leon Chudziński, Irena Knopczyk, Piotr Ratajczak, Józef Wilczewski, Marek Wiśniewski, Edyta Nagraba, Felicja Samuela Poznańska, Czesława Kreczmer, Władysław Górski, Kazimierz Jankowiak, Bogumiła Cebulska, Kazimiera Nowak, Tomasz Cwiąg, Tadeusz Wolny, Marek Grupka, Patryk Dauer, Wojciech Szlagowski, Stanisława Wilczyńska, Hubert Gajewski, Jan Tański, Władysław Pawlak, Danuta Niewitecka, Edyta Plenzler, Łucjan Kaczmarek, Weronika Koralewska, Gabriela Lejman, Andrzej Chmiel, Waldemar Kaczmarek, Gabriela Dutkiewicz, Hieronim Ptaszyński, Iwona Zachajka, Halina Pieczyńska.

CHRTY: od 18.04 - 19.06.2020

Karolina Bereta, Wojciech Sobera, Gabriel Deckert, Antoni Nowacki, Michalina Olejnik, Aleksander Kuros, Adam Kozal, Christopher Rodhe-Hanna.

Konto Parafii: GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001
Konto CARITAS: GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Wikariat: 61 813 28 61; Siostry: 61 813 72 57

Wiadomości Parafialne parafii mosińskiej - wydawca przebiter proboszcz Adam Prozorowski; e-mail: przebiteradam@gmail.com

Adres redakcji: 62-050 Mosina, ul. Kościuszki 1, tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.pl - opracowanie Paweł Zawieja; www.facebook.com/parafiamosina

„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (redaktor naczelna), Stanisław Kosowicz, Tomasz Kaczmarek (redakcja techniczna), Anna Cicha, Włodzimierz Gabrielski, Jolanta Kapelska, przebiter proboszcz Adam Prozorowski, Paweł Szukalski.

Redakcja zastrzega sobie prawo do adiacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.